

عنوان مقاله:

اشکال قاچاق کالا و چرایی جرم انگاری آن در حقوق ایران

محل انتشار:

فصلنامه دیدگاه های حقوق قضائی، دوره 28، شماره 101 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

ناصر قاسمی - دانشگاه علوم قضائی و خدمات اداری

ریحانه ملک زاده رودبند - دانشگاه علوم قضائی و خدمات اداری

خلاصه مقاله:

قاچاق نوعی تجارت نامطلوب کالا است که قوانین و مقررات حاکم بر دادوستد کالاها را نادیده می گیرد و دستیابی به اهداف و برنامه های توسعه اقتصادی کشور را با اختلال مواجه میسازد. در قوانین ما برخی از مصادیق قاچاق تخلف شناخته شده و برخی از آن جرم نامیده میشود. پژوهش حاضر به روش توصیفی تحلیلی انجام شده و در صدد پاسخ به این سوال است که قاچاق کالا به چه شکل یا اشکالی رخ میدهد و چه دلایلی قانونگذار را بر آن داشته که اصل کمینه کیفری را نادیده بگیرد و به جرمانگاری برخی از مصادیق این عمل بپردازد. نتایج این تحقیق حاکی از آن است که قاچاق کالا از حیث نحوه ارتکاب، به دو شکل رخ میدهد؛ در برخی از موارد، این جرم با سوءاستفاده از هوش و ذکاوت مرتکبان رخ می دهد؛ در مقابل برخی از مصادیق آن با تکیه بر توان بدنی مرتکب به وقوع میپیوندد، مانند کولبری. با اینکه در نگاه اول این طور به نظر می رسد که جرم انگاری قاچاق در راستای حمایت از حقوق مالی دولت صورت گرفته، اما بررسی مصادیق مختلف این جرم مبین آن است که اهداف متعددی مدنظر قانونگذار بوده است؛ از جمله تامین بهداشت عمومی، حفاظت از منابع طبیعی و حفظ و حراست از هویت ملی مذهبی.

کلمات کلیدی:

قاچاق، امنیت اقتصادی، بهداشت، هویت ملی، تولید داخلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1766111>

